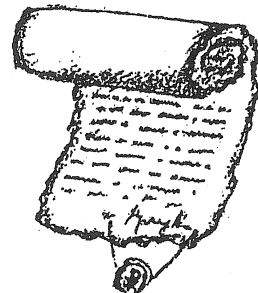

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2001. 04. 15. Húsvétvasárnap

IX. évfolyam 2. szám

Csiszolódás

Krisztus feltámadt! → ez hitünk alapja. Enélkül a hitünk semmit nem ér!

Régen a népek azért hittek az isteneikben, mert félték tőlük, s úgy gondolták, hogy ha tisztelik, dicsőítik istent, akkor nem sújtja őket csapásokkal, bajjal és rosszal, s ha igazán buzgók, akkor még segíti is őket bő terméssel, sok gyermekáldással. A hit reményét az evilági boldogulásban keresték. Igencsak elszomorodtak, amikor úgy érezték, isten elhagyta őket, s ha áldául csatát veszettek, gyakran átvették az ellenség isteneit, mondván, az Ő istenük a nagyobb, az ő istenük az igazi.

Ma is gyakran Istent okoljuk a bajokért, a rosszért. Ilyenkor Nagyböjttben és Húsvét hajnalán rá kellene döbbernünk: Isten nem oka a rossznak, Ő velünk együtt szenved, ha sírunk Ő is sír, ha örülünk, velünk örül. Isten végtelenül szeret minket, s ez Krisztus kínszenvedésében és kereszthalálában teljesedett ki. Egy végtelenül együttérző Istennel találkozhatunk, akivel együtt hordhatjuk mindennapi keresztjeinket. De ez még nem minden.

Feltámadásával vigaszt adott, olyan vigaszt, mely túlmutat e világon, s azt mondja, hogy az élet nemcsak annyiból áll, amit itt látunk. Az „igazi élet” csak ezután következik. Ez a földi lét csak felkészülés az örökké tartó Istennel való boldog együttlétre. Egy emberöltőn át csiszolódunk, érlelődünk, hogy odaérve méltók legyünk arra, hogy Istent színről színre láthassuk. Ezt a csiszolódást végezzük minden nap imáinkban, a Szentmisékben, a lelkiismeretvizsgálatokkal, lelkigyakorlatokkal vagy akár a mindennapi élet apró perceivel, sőt szenvedéseinkkel és kínládásainkkal is. A szenvedés megpróbálja az embert és ez nagy formáló erő. Ilyenkor még a nem hívők is Istenhez fordulnak.

Milyen jó lenne, ha Isten minden nap jelen lenne életünkben. Jelen lenne egészen, s nemcsak időnként lángolna fel bennünk a hit fénye. Tudatosuljon már bennünk, Krisztus feltámadt, s meghívott, hogy mi is Isten fiává legyünk vele együtt. Ő hív, de nekünk kell elindulni felé. Ha mi nem teszünk semmit, akkor Ő sem tud elvezetni a boldogságra. Most van itt a perc, hogy befogadjuk szívünkbe Krisztust és élővé tegyük hitünket.

Kérjük Isten segítségét, hogy mi is olyan lelkülettel, olyan lángoló szívvel hallgassuk, olvassuk és éljük Krisztus tanítását, mint ahogyan azt a feltámadás után az emmauszi tanítványok tették.

NA.

A TARTALOMBÓL

Keresztút.....	2. oldal
Krónika.....	3. oldal
Szlovák tanszék a Pázmányon..	3. oldal
A pukedli.....	3. oldal
Piroska és Farkas.....	4. oldal
Naptár.....	4. oldal

Olvassunk verset, mert érdemes!

„ Jók és gonoszak közöttünk élnek. Meg kell tanulnunk felismerni őket... de felismerhetők-e teljes bizonyossággal?!

Mielőtt tárgyilagos kategóriákba sorolnánk embertársainkat, kételkedjünk! Kételkedjünk abban, hogy lennének igazán rosszak. Ez a kétely maga is az emberségünket bizonyítja, és a jókhoz közelít bennünket. A kétely legalább nem közömbösség, mert aki közömbössé válik a rossz iránt, az maga sem jó már többé. Aki jót tesz az emberrel, csodát tesz. Aki az emberrel tesz jót, csodákkal ékeskedő. Ezért tisztelte az emberiség évszázadokon keresztül a szenteket...”

(Részlet Kozma Mária: Ecce Mária című elbeszéléséből)

Reményik Sándor: Ne ítélj

Isténem, add, hogy ne ítéljek –
Már tudom én, honnan ered,
Micsoda mélységből a vétek,
Az enyém és a másoké,
Az egyesé, a népeké.
Isténem, add, hogy ne ítéljek.

Isténem, add, hogy ne bíráljak:
Erényt, hibát és tévedést.
Egy óriás összhangnak lássak –
A dolgok olyan bonyolultak
És végül mégis mindenek
Elhalkulnak és kismulnak
És lábaidhoz együtt hullnak.
Mi olyan együgyűn ítélünk
S a dolgok olyan bonyolultak.

Isténem, add, hogy minél halkabb legyek –
Versben, s mindennapi beszédben
Csak a szükségeset beszéljem.
De akkor szómban súly legyen s erő
S mégis egyre inkább simogatás:
Ezer kardos szónál többet tevő.
S végül ne legyek más, mint egy szelíd igen
vagy nem,
De egyre inkább csak igen.
Mindenre ámen és igen.
Szelíd lepke, mely szívek kelyhére ül.
Ámen. Igen. És a gonosztól van
Minden azonfelül.

KERESZTÚT

A nagybőjti időszak péntekjein 18 órakor templomunkban keresztútjárás volt. Minden ilyen estén más-más imafüzér hangzott el a tizennégy stáció előtt.

„Íme, mi most követni akarunk Téged szenvedéseid útján. Elevenítsd fel lelkünk előtt mindazt, amit értünk tettél, szenvedtél... Add, hogy tanulékony szívvel vegyünk részt keresztutadon, s fogékony lélekkel szívjuk lelkünkbe tanítást, intelmeidet” – hallhattuk az egyik bevezető imádságban.

Milyen sokszínűnek, sokrétűnek látják a keresztúti gondolatok írói ezt a tanítást! Mint egy mozaik darabjai, a külön-külön kicsi kis kövek együtt sokkal ragyogóbbak, teljesebbek, felemelőbbek.

Az alábbiakban e nagy mozaik öt darabját idézzük. Mind az öt elmélkedés az első stációhoz kapcsolódik.

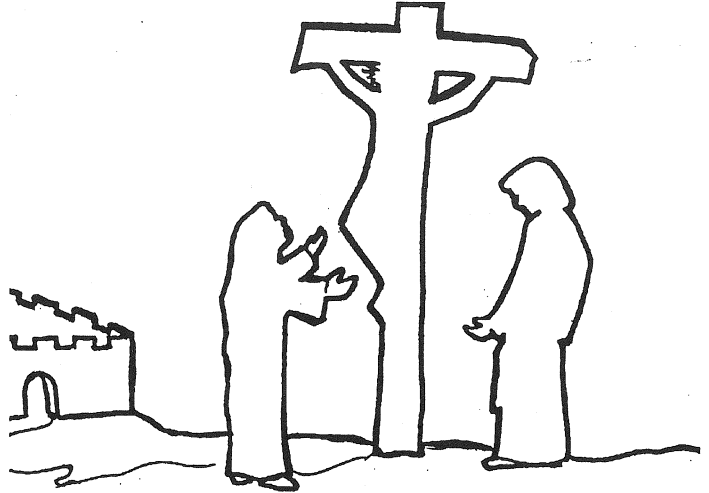
Jézust halálra ítélik

Ott állsz Uram, gyáva bíróid előtt. Visszaléphetnél bármely pillanatban. De Te vállalod sorsunkat.

Mi is vállaljuk, amit elterveztél rólunk:

- mindazt, amit elterveztél rólunk,
- a tömeg értetlenségét,
- a csipkelődő megjegyzéseket,
- a gúnyos tekinteteket,
- a felelősséget minden gondolatunkért, szavunkért, tettünkért,
- amit tőlünk, híveidtől elvársz.

Jézusunk, Te nem vársz tőlünk nagyhangú hősiességet. Nehezebbet vársz: csendes, igazi hűséget.

Keresztre leszel feszítve – hangzik a római bíró parancsa.

Ember mondja, emberi hang, de Jézus égi hangot, mennyei Atyja hangját hallja benne.

Most azt mondja néki Atyja: halálra adlak, keresztre szegeznek, de nem sokára majd így szól hozzá: "Ülj az én jobomra, mert Fiam vagy Te."

Isten szól hozzánk, az Úr üzen nekünk azoknak az embereknek a szava, hangja által is, akik minket kínozni, bántani akarnak...

Íme az ember! – Véres az arca, lázcserepes az ajka. Testét bíborpalást fűdi, tekintete pedig nagyon szomorú.

El vele! – kiabál sok mai ember. Mit kezdjünk egy szomorú Istennel? Csak zavarja kacagásainkat és szórakozásainkat, álmainkat, vágyainkat.

Íme az ember! – S íme, milyen a mai ember és gondolatvilága. Ezzel ítéli újra halálra Krisztust, mert könnyeken és véren át, összetaposott szíveken át nem vezet út a több boldogság felé! Mi pedig Krisztus könnyeibe gázolva hajszoljuk a boldogságunkat.

Amikor Pilátus halálra ítélte Jézust, Ő örömmel fogadta ezt az igazságtalan ítéletet. Szentséges szíve már 33 éven át készült erre az ítéletre, s utána kívánczolt, amint azt ki is mondotta ezekkel a szavakkal: „Vérkeresztséggel kell megkeresztelkednem: mennyire vágyódom, hogy ez teljesebbé váljon.”

Könyörögjünk: Jézusom édes Szíve, arra a nagylelkűségre, amellyel a legigazságtalanabb halálos ítéletet elfogadtad, kérlek, adj nekem is halálom óráján olyan lelki erőt, amely képessé tesz arra, hogy szent Szíved példája szerint, én is örömmel áldozzam föl életemet a mennyei Atyának. Halálom után pedig:

„Édes Jézusom, ne légy bírám, hanem irgalmas Üdvözítőm.”

Idegen hatalom képviselője mondott ítéletet Fölötted, Urunk Jézus. Olyan nemzet fia, aki gyűlölte népedet, vagy csak belőle akart gazdagodni. A szomorú, hogy ennek a zsarnoknak a kezébe Téged néped fiai adtak. Azok, akik kiszolgálták az elnyomó rómaiakat, akiknek terhes volt a Te tanításod, jelenléd.

Hányszor megismétlődött magyar történelmünk során ugyanez: amikor idegen nemzetek királyai jöttek rendet teremteni hazánkban: már Szent István királyunk halála után német seregek jöttek, hogy uralkodjanak rajtunk, majd tatárok, törökök, németek és oroszok mind elszerették hazánkat, és a jótevő álarcában kegyet akartak gyakorolni velünk. Közben kifosztottak minket. Nem csak anyagi javainkból, de nyelvünket is rontották, megpróbálták lelkünkben a Hozzád való ragaszkodást, szent hitünket is elrabolni.

Milyen szomorú dolog, hogy ezek a minket leigázók mindig találtak árulókat, akik segítségül hívták őket egy nemzet ellen, hogy így a maguk hatalmát biztosítsák.

Urunk, Te nem gyűlölted azokat, akik elítéltek, sajnáltad őket és hallgattál. Irts ki belőlünk is minden gyűlölködést, de segíts, hogy se kelet, se nyugat meg ne fosszon minket lelkünk kincsétől: beléd vetett hitünkötől és reményünkötől.

KRÓNIKA

- Febr. 23.** Dr. Käfer István a PPTÉ Szlovák tanszék vezetője előadása.
- Febr.24.** Fergeteges játékkal búcsúztatták a kis hittanosok a farsangot. Voltak, akik jelmezben mulattak, voltak, akik úgy érezték, csak akadályozná őket az álarc a nagy evés-ivásban. Az idén enyhe és ezen a napon különösen szép február végi időben nyüzsgésük nemcsak a plébániát, hanem az udvarát is betöltötte. A nagy hittanosok eszmecserére is alkalmas összejövetele a filmklub. Ez alkalommal A tizedes és a többiek-et nézték meg a nemzet nemrég elhunyt színészének, Sinkovits Imrének emlékét idézve.
- Márc. 18.** Filmklub: Aki szelet vet (főszereplő Spencer Tracy).
- Márc. 26.** Elkezdődtek a plébánia melléképületének felújítási munkálatai.
- Márc.29-31.** Nagyböjti lelki gyakorlat Pákozdi István egyetemi lelkész vezetésével. Különös módon a lelki gyakorlat témája a szépség volt. Első este Jézus arcára figyeltünk, arra az arcra, melynek külső szépségéről nem ír a Biblia, de arról a szépségről igen, mely belülről sugárzik Krisztusból. Második alkalommal arról elméltünk, hogy a szentek hogyan tükrözik Jézus szépségét. Szombat este a szenvedés szépségéről gondolkodtunk. Azt gondolnánk, a szenvedésben semmi szép nem lehet! Ám a lelki gyakorlaton az atya rávilágított arra, hogy Jézus miként tette szenvedésével és feltámadásával értékessé, értelmessé és ezáltal széppé a szenvedést. Aki nem tudott ott lenni, nagyon sokat veszített...
- Márc. 30.** Nagyon szép, gyermekekhez szóló keresztutat járt 16 hittanos a törökbálinti kálvária dombon.
- Ápr. 7.** A Szív újság „Bibliai böngészde” című vetélkedőt szervez. Négy hittanos lányunk vesz részt ezen.
- Nyáron** Rómában nemzetközi ministráns találkozó lesz. Országszerte ministráns versenyeket rendeznek, hogy ezeken tisztázzák a nemzeti válogatott összetételét. Nagyon erős csapattal szerepeltünk az újpesti főplébániatemplomban lebonyolított versenyen (Kinga, Kati, Dodó), de, hogy milyenek voltak az ellenfelek, az még nem ismeretes.

Szlovák tanszék a Pázmányon

Február utolsó péntek estéjén dr. Käfer István, a Pázmány Péter Tudományegyetem Szlovák tanszékének vezetője tartott előadást a szlovák és magyar nép összefonódó múltjáról, többnyire különböző történelemfelfogásáról, a kialakult kölcsönös érzékenységek politikai és lelki okairól.

Mondandóját érdekes példákkal illusztrálta. Pl., hogy az első szlovák nyelvemléket (XV. század vége) a Szepességi imádságokban magyarul jegyezték le, vagy hogy az első nyomtatott szlovák misekönyv kiadása (1627) Pázmány Péter nevéhez kötődik. Saját mesét mesélt a szomszédaink nagy elbeszélő költeményéről, a „szlovák Toldi”-ról, és emlegette a „szlovák Móricz Zsigmond”-ot is.

Az est második félidejében nagy türelemmel válaszolt a feltett kérdésekre.

Egyhangú vélemény volt, hogy vendégünk professzori emelkedettséggel nézi a fennálló problémákat és keresztényi, felebaráti szeretettel egyengeti a makro- és mikroszintű közeledés és együttműködés lehetséges útjait. Nézeteinek, a Tanszék törekvéseinek színes és meggyőző előadása, egyéniségének kedvessége nemcsak a tétényi érdeklődőkben, hanem minden biztonnyal a PPTÉ ifjú hallgatóiban is mély nyomot hagy.

A pukedli

A pukedliről a Larousse enciklopédiában a következőket olvashatjuk: "A pukedli üdvözlő térdbók".

Egyházunk nem tanít arra, hogy Isten előtti tiszteletünk kifejezésére is ezt a módot használjuk. Nem bókolni, azaz „hízelegni, kedveskedni” (Larousse enciklopédia) akarunk Isten előtt, hanem tiszteletünket, alázatunkat akarjuk kifejezni. Ennek egyik legszebb módja a térdhajtás. Régen a leggyőzött királyok borultak térdre a győztes hatalom előtt, kifejezve annak felsőbbbbségét, nagyságát. Amikor Isten előtt térdet hajtunk, elismerjük Isten nagyságát, s egyfajta módon kifejezzük: „Legyen meg a Te akaratod!” Ne tegyük ezt a szép tiszteletadást nevetség tárgyává. Fialokat és időseket látni pukedlizni az oltár előtt. A pukedli nem odavaló.

Amikor térdet hajtunk, akkor igenis érintsük meg térdünkkel a padlót. A térdhajtás is egyfajta imádság, mellyel Istenhez fordulunk.

Persze tudom, sokan öregek, betegek, akik már nem tudnak ennyire „leborulni”, sőt a fáradságtól, betegségtől is akadályoztatva lehetünk. Ilyenkor a pukedli helyett sokkal jobb, ha mélyen meghajolunk vagy csak fejet hajtunk, hiszen ez is a tisztelet kifejezése.

NA.

PIROSKA ÉS FARKAS

már otthon kellett volna legyenek, ezért nagymama aggódva nézett ki az ablakon. Látja ám, hogy Piroska lassan, bandukolva rögtön a kapuhoz ér, de Farkas lemaradva, lógó orral közelít, egy kavicsot kedvetlenül maga előtt rugdosva.

Piroska köszönés közben mutogatott a háta mögé, jelezve nagymamának, hogy a teremés koronája ma flúgos, világfájdalma van, nem komplett.

Bizony nagymamának jócskán kellett várnia amíg Farkas is beért. Köszönni azért köszönt, de rá se nézett Nagymamára. Leejtette a hátizsákját a földre, magába roskadva taposta cipői kéréget amíg kibújt belőlük, aztán indult a szobába. Még a pirított zsemlemorzsa ínycsiklandozó illatát sem vette észre.

- Látom fiatalúr, valami igen nagy bánat nyomja a vállad. El nem tudom képzelni, mi lehet az, - kérdezte nagymama.

- Nem volt hajlandó elárulni - cserfeskedett Piroska - de biztosan a Siker Sanyi!

Farkas megrándult és megállt a név hallatán.

- Igen, - mondta reszkető hangon. Aztán vett egy nagy levegőt, kezdte kihúzni magát és egyre mérgesebben folytatta:

- Az egész osztály elment most a Sanyihoz, hogy megnézzék a legújabb autószimulátort, amit a hét végén kapott. És azt mondta, hogy a barátai ki is próbálhatják!

- Nekem soha nem lesz ilyen játékom, és énnekem soha nem szabad elmennem sehova iskola után!

- Bizony, nagyon közel jár az igazsághoz, amit mondtál Farkas, - szólalt meg nagymama. - De vigasztalódj, ismered a szólást: minden csoda három napig tart. Én persze könnyen beszélek, nekem az a három nap, vagy akár három hét nem nagy idő. Meglátod, elmúlik az gyorsan, nemsokára a Sanyi fog kérni, hogy menj már hozzá és próbáld ki azt a nem tudom én micsodát.

És még hozzátette: - Gondolom, a szobában, TV vagy képernyő előtt görnyedve.

- Az egy szimulátor, nagymama! Mintha egy igazi autót vezetnék! - válaszolt azonnal, nagyon elkeseredve Farkas.

- A nagy orr-lógatásodról nekem éppen a szárnyalás jut eszembe, - emelte fel az ujját nagymama. - Ősszel, mikor az énekkarral Csehországból megérkezettetek, lelkesen mesélted, hogy az ünnep délutánján az egész város apraja, nagyja kinn nyüzsgött a sárkányeresztő versenyen. Volt ott minden, a sok kis ügyes bolti sárkány mellett nagy, színes loboncos saját készítésűek is.

- Nem rég kesergett Menő Jenő bácsi, hogy elhappolták az orra elől a roller üzletet. De azt mondta, talán el lehetne árasztani a nyáron a Balaton-partot kormányozható sárkánnyal. A németeknél már ez a divat. Nem szoktam hódolni az új módinak, de ez tetszik. Akár még az őrsvetődiddel is megbeszélhetéd. Itt a tavasz, a jó idő, szellőnk, rétünk nekünk is van. Rendeztetek ti is sárkányeresztő napot.

- Az enyém kormányozható lesz! - kiáltotta Farkas. - Damilom van jó tekercs, - folytatta lendületesen, - a testét papírból csináljam vagy fóliából?

- Azt hittem, szólalt meg hamiskásan nagymama, hogy most kezdet mostok és ebédelni fogtok. Jókorá adag prézlis-nudlit csináltam, előkészítettem hozzá a szilvalekvárt is.

- Hű - nyögött fel Farkas és elkezdte taszigálni Piroskát a fürdőszoba felé.

KE.

***** Naptár *****

április 14. Húsvét vigiliája	20 ⁰⁰	Szertartás, körmenet, ételszentelés
április 15. Húsvétvasárnap	10 ⁰⁰ és 18 ³⁰	Ünnepi szentmise
április 16. Húsvéthétfő	08 ⁰⁰ és 10 ⁰⁰	Szentmise
április 21. szombat	filmklub	Retur c. magyar film, szereplők Sinkovits Imre, Agárdy Gábor, ...
április 24. kedd	zarándoklat	Autóbuszos zarándoklat Martfüre az új Szent Tamás templomhoz
május 01. kedd	zarándoklat	Autós-gyalogos zarándoklat, várható uticél Majk, az egykori kamalduli kolostor
május 02. szerda Szent Flórián napja	17 ⁰⁰ 18 ⁰⁰	koszorúzás a Szent Flórián szobornál szentmise a tűzoltókért a templomban

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség. Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Szeibert András	(1225. Budapest, Batthyány u. 34.	Tel: (1) 424-0252),
Koncz Endre	(1225. Budapest, Tenkes utca 4/a.	Tel: (1) 207-5977),
Németh András	(2440. Százhalombatta, Erkel Ferenc krt. 46.	Tel: (23) 357-195).

A plébánia leveleszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 15 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.